

Gospodi, pomiluj predi vsichko onezi kleti saraevski starici – edni ot pyrvite, koito ni napusnaha – onezi, koito se vlicheha pokraj stenite i praveha pyt na vsekigo, onezi, koito, nadzhiveli blizkite si, stypvaha bezshumno, sjakash se izvinjavaha, che syshtestvuvat; onezi smireni stari zheni, koito sybiraha otpadycite ot sergiite, kogato se zatvarjaha pazarite, predi mijachite da gi otmijat s markuchite; vinagi s pazarski torbi v ryce (v Saraevo tezi torbi se narichat *cekeri*) – prazni torbi na neshtastieto, v koito trjabva da syberat vsichko, koeto namerjat pytjom: stari vestnici, dyrva za otoplenie, koravi parcheta hljab. Rodeni prez Pyrvata svetovna vojna, stanali zreli prez Vtorata, a izdyhnali po vreme na тази, prez glavite im bjaha minali tri vojni, a prez cjaloto tova vreme pochti ne znaeha za kakvo se vodjat: bez omraza v syrceto, samo se opitvaha njakak da poddyrzhhat slabichkoto plamyche na zhivota. Pepelta im beshe razprysnata ot vetrovete na istorijata. Gospodi, pomiluj tjah vmesto men, greshnija! Koj znae kolko ot tjah sa izmreli prez chetirite godini vojna, stiskajki sys slabite si ryce shishenca ot lekarstva, koito veche njama nikyde, a kolko ot tjah sa se smryzvali prez studenite i bezuteshni saraevski noshti na fevuari, prez koito ti se struva, che nikoga ne e imalo ljato, nito che njakoga shte go ima.

Namirali gi vkochaneni i sysuhreni, kato zaginali ptici, koito sa popadnali po pogreshka v njakoja staja i ne sa mogli da izletjat ot neja. Koj znae koj gi e pogrebval, bez molitva, samo pod svisteneto na kurshumi ot snajperi i prashteneto na klonite na zamryzvalite dyrveta. Tazi nosht v Hilendar – tova e molitva za tehnite nezhni dushi, ot kojato i vjara da sa, zashtoto Bog e edin.